

JA SOM AL QUILOMETRE 104 DE LA CARRETERA D'ARAGO!

ENS TROBEM EN VIGILIES DE GRANS ESDEVENIMENTS DIPLOMÀTICS?

El Foreign Office ha preguntat al Govern italià el perquè del desembarcament a Espanya de NOVES TROPES ITALIANES en data CINC DE MARÇ, quinze dies després de l'establiment del CONTROL EFECTIU

París, 22. — Les notícies arribades últimament d'Espanya i l'evolució general de la política europea fan creure a alguns observadors que estem en vigílies de grans esdeveniments diplomàtics. Anglaterra i França, comptant amb l'ajut dels Estats Units, volen arribar, de totes maneres, a un acord amb l'Espanya republicana per tal d'evitar l'estat d'indiscisió en què viu actualment Europa. El primer pas per a aquest acord és la fixació de l'estatut de la neutralitat belga i amb aquest motiu la visita del rei Leopold a Londres adquireix una forta ressonància.

Dos fets dominen la política internacional: el rearmament anglès i l'èxit de l'empresari de defensa nacional de França. A l'entorn d'aquests dos fets, veiem agitar-se la situació a l'Europa central, on Alemanya i Àustria tornen a viure moments de tensió. El Govern Schuschnigg, massa feble entre tants enemics, manobra per a evitar l'acció del temps. Però els pro hitlerians — amb col·laboració ministerial o sense — no donen el braç a tórcer i no volen sentir a parlar de fórmules de Front Patriòtic ni molt menys de restauració monàrquica.

Àustria tem que l'estreta col·laboració italo-alemanya no perjudiqui la seva situació de garantida i davant el rearmament franco-anglès té per que

Mussolini, compromès en l'acció espanyola i preocupat per la Mediterrània, no la deixi davant del colós alemany sola i sense garantia.

Anglaterra prossegueix la seva acció política de tendència a amagar els fracassos soferts últimament en el camp internacional. Segons notícies que es reben de Londres, el Foreign Office ha preguntat al Govern italià quins són els motius que l'han induït a desembarcar «noves tropes italianes» en data «5 de març», és a dir, quinze dies després de l'establiment del control, «aquesta vegada efectiu». Les declaracions de Mussolini fetes ahir a Wlad Price al «Daily Mail» es consideren com una resposta ofensiva a aquesta gestió anglesa, que per primera vegada es dirigeix obertament a un país basant-se en l'incompliment d'un compromís solemnement contractat.

Es evident que Alemanya i Itàlia començaran la setmana entrant una campanya ofensiva en el si del Comitè de no intervenció per a acudir novament en tuitx de Franco. La retirada dels «voluntaris» a canvi de la neutralització de l'or del Banc d'Espanya és un dels plans del feixisme internacional que amb això vol privar d'una de les bases de crèdit més segures del Govern de la República.

Les pobles de Torrecuadràdilla, El Sotillo, Torrecuadrada, Abanades i Navalpó tornen a ésser republicans

Milers de cadàvers italians són abandonats

ARRIBEN A DOS MILIONS LES BALES I PROJECTILS DE CANO CAPTURATS A L'ENEMIC

Madrid, 20. — Un dels moments en què major perill passaren les forces rebels, fou aquell en què l'exèrcit popular atacava amb violència inaudita el poble de Masagosa de Tajuña. Els facciosos tractaren de fer tota la resistència de què foren capaços, que, en realitat, no fou molta; i en veure's perduts, començaren a evacuar el poble per la riba del Tajuña, contrària a aquella per on atacaven els lleials. Varen creure's que podrien fer-se forts a l'esmentada riba, i en els accidents del riu. Però s'equivocaren, perquè la seva resistència a aquest lloc, fou tan inútil com la que feren en el propi Masagosa de Tajuña. I en veure's totalment perduts, iniciaren una retirada desordenada, que quasi fou una fugida.

EN DUES HORES, ES CONSTRUÏX UN PONT

Quan hagueren abandonat el poble totalment, així com els seus voltants, els rebels, per mitjà d'un dispositiu elèctric, procediren a la voladura del pont que prop de Masagosa era sobre el riu de Tajuña. Aquesta manera volgueren tallar el pas de l'exèrcit popular, però solament aconseguiren tenir algun temps més per a la seva fugida, ja que els batallons de fortificació de l'exèrcit republicà es posaren immediatament a la tasca de construir un nou pont, suficientment sòlid, que substituís el que els facciosos havien volat. En un parell d'hores, els nostres milicians construïren un nou pont; i les nostres forces, amb alguna unitat de tanques, suficientment fortificades les posicions i el poble, continuaren el seu avanç, procedint sempre dels tancs. Aquestes màquines de guerra, així com els carros d'assalt, hagueren ésser transportats a bord de grans barques.

SEQUEIX L'AVANÇ

Novament foren emprades les nostres màquines de guerra en un enorme front que avarca una i altra riba del riu. I així continuà el nostre avanç.

Les forces italianes creien que amb la voladura del pont havien comunicat les zones de Cifuentes i Brihuega. Profund error! Els batallons de fortificació s'enranguen de restablir l'esmentada comunicació. I sense que trobessin molta resistència, les forces republicanes següen llur marxa en direcció nord cap als límits de la província de Saragossa.

A LES ENVISTES D'ABANADES

Abanades! En aquest poble estigueren instal·lades les bateries republicanes quan, en combinació amb les de La Toba, hostilitzaven els facciosos que pretien filtrar-se al nostre camp, sense haver rebut encara l'auxili de les forces de Mussolini. A la vista del poble les nostres tropes feren un petit descans, car arribaven un xic fatigats després de les lluites sostingudes a Torrecuadràdilla, El Sotillo i Torrecuadrada, pobles que foren presos a l'enemic amb escassa resistència, car els tancs-ruques italians «Fiat» són massa petits per a resistir l'empenta dels nostres. És pot dir que els tancs i tota mena de vehicles han estat emprats pels facciosos en anar evacuant un poble darrera l'altre.

JA HEM PASSAT D'ABANADES

A la vista d'Abanades s'ha intensificat el foc de la nostra artilleria que ha castigat energèticament les posicions rebels.

Les nostres bateries han hagut d'ésser traslladades a enorme distància, puix que el roplegament dels facciosos ha fet treballar molt la nostra artilleria i l'armament de major calibre ha hagut d'ésser traslladada a través de quilòmetres i quilòmetres per a poder disparar sobre els nuclis rebels.

L'acció lleial ha aprofitat l'escassa claredat del dia per a realitzar vols d'observació i castig. Els nostres pilots assevalaren on es trobaven les concentracions rebels i les bateries dispararen contra elles amb intensitat.

CONQUESTA DE NAVALPÓ

Ultrapassat ja el poble d'Abanades, les forces lleials arribaren a Navalpó.

(Passa a la pàgina 3)

Per què no es fa?

Tots tenim la sensació que a la reraguarda hi ha homes que treballen per l'adversari. Són els qui fomenten les divisions al camp antifeixista, són els qui amb llur actuació desacrediten les organitzacions a les quals pertanyen, són aquests que hem convingut a anomenar incontrolats i que, a vegades, hom sospita perfectament controlats pels enemics del poble.

L'existència dels enemics emboscats a la reraguarda no és possible, però — i cal que es digui ben alt — perquè organitzacions i homes de bona fe indubtable persisteixen a encobrir-los.

Un costí que no ho remarquem nosaltres sols, això. L'òrgan periodístic d'una sindical parla avui mateix dels emboscats afirmant que «la responsabilitat no cau sobre l'emboscada, sinó sobre les sindicals que el toleren». Un altre diari, afí a una altra central sindical, avui també parla dels que destrueixen la unitat, i diu: «Volem unitat tots. Doncs cal que aquells que la vulguin sincerament, i no com a màquina, desautoritzin i es desolidaritzin dels que van amb coaccions i dels que entren contra germans unes armes que el poble necessita per a vencer el feixisme al front».

Si tothom veu el problema tan clar, si hi ha aquesta unanimitat en el diagnòstic, per què no s'intervé ràpidament i es neteja la reraguarda d'una vegada?

Això és el que tothom es pregunta. I causa una certa sorpresa veure com els qui haurien de procedir directament a aquesta labor depuradora es limiten a plànyer-se públicament.

Aquesta lucidesa d'examen i passivitat d'acció que caracteritzen les centrals sindicals quan dels emboscats es tracta, ¿no inviten a creure que, en realitat, no hi ha un sincer desig de depurar-se o bé que existeix una impotència per a fer-ho?

Sigui com sigui, no pot admetre's que organitzacions que per llurs ideals i per llurs fins mereixen tots els respectes, per un mal entès esperit de clan, guardin dintre d'elles homes el lloc natural dels quals és el banc dels acusats, culpables com són del crim de deshonrar la revolució.

Per decòrum de tots plegats, doncs, cal que es vagi a una profunda depuració. I el que diem a les dues sindicals ho fem extensiu, naturalment, als partits polítics.

La Revolució exigeix, per damunt de tot, honestat.

L'HORRIBLE CATAS-TROFE DE NEW LONDON

Sota una pluja torrencial, els tami-lais intenten identificar els cadàvers

New London, 20. — Avui es produeixen escenes d'horror indescriptibles a la retirada dels darrers cadàvers de les víctimes de l'explosió. La desorientació sembla regnar als serveis sanitaris tot i l'organització a carrec de la Guàrdia Nacional. Els cadàvers destruïts i desconeguts de les víctimes estan col·locats en fèretres improvisats, mentre pares i amics examinen un darrera altre, plorant i queixant-se, i intenten identificar els petits cadàvers calcinats. Una pluja formidable i els núvols baixos obscureixen encara més les escenes del desastre i accentuen l'horror. Els periodistes que arribaren de tot arreu trobaren la més absoluta confusió en tota els sentits. Cada personalitat oficial anunciava un nombre diferent de víctimes. Encara que oficialment s'anuncia que el nombre de morts ascendeix a 425, persones dignes de crèdit — el director de l'escola, per exemple — asseguren que el nombre excedirà dels 500.

HOMENATGE ALS POBRES INFANTS MORTS

Nova York, 20. — Arriben a Washington continuant noves proves de condol i amb motiu de la catàstrofe de New London. Tots els representants de les potències estrangeres han expressat la seva simpatia al Departament d'Estat.

James Montgomery — capellà de la Cambra de Representants — obri la sessió de la Cambra amb pregàries per als petits morts d'infants. Llor ombres eren amor; llur llenguatge, música; llurs passos, una benedicció.

El vice-president Garner — en començar la sessió — declarà: És una catàstrofe horrible, terrible. Els senadors Connally i Sheppard declararen davant de l'Assemblea que els habitants de Texas saben que tota la nació portava el seu dol.

El govern ha enviat cinc tècnics per tal d'estrinir les causes de l'explosió. El president Roosevelt, des de Laram Springs, ha ordenat a la Creu Roja i a les agències governamentals que prestin tota la seva ajuda que siguin necessàries sense parar en res.

Art català a París



El triomf és molt més important del que es creu

Parla un testimoni del desastre italià de Guadalajara

París, 20. — Un oficial superior de l'aviació republicana espanyola — testimoni ocular de la batalla lluitada al sector de Brihuega — ha declarat que, a judici seu, la victòria té molta més importància del que hom generalment creu.

Aquest oficial ha declarat: l'èxit és degut a la preparació minuciosa de l'ofensiva, començada en el moment oportú. He volat sobre el camp de batalla i puc afirmar que per primera vegada els italians combatien sols i no eren comandats ni per alemanys ni per espanyols. Tinc la impressió que els italians volien demostrar de què eren capaços els veterans de la campanya d'Etòpia, però no han demostrat res. Els nostres els demostraren que, atacant amb valors i decisió, se'ls derrotava fàcilment. Tot el material emprat era italià, llevat d'alguns alemanys de nou model «Junkers». Aquests són bombers de bombards amb motors Diesel a alta pressió i poden transportar una tona de bombes a una velocitat de tres-cents quilòmetres per hora. Fins ara hem vist als d'aquests aparells, per n'hem batut un d'aquests al sector de Pozoblanco, des del front de Guadalajara i tres estan seriosament avarisats pel foc dels nostres caça.

Miaja visita el front de Guadalajara

Madrid, 20. — A primeres hores del matí, el general Miaja, acompanyat del Cap de l'Estat Major de l'Exèrcit d'Operacions del Centre, ha marxat a visitar el front de la província de Guadalajara.

El general Miaja, retornarà a Madrid a darrera hora de la tarda o a primeres hores del vespre.

La C.G.T., al costat del Front Popular

Creusot, 20. — En el curs d'una reunió de propaganda en el Creusot, el secretari de la C. G. T., Jouhaux, subratllà la necessitat per a la Confederació de mantenir la confiança en el Govern del Front Popular i romandre al seu costat en tot i contra tot.

Contraatac victoriós al front aragonès

COMUNICAT DEL MATI DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA:

Subsector del Pirineu. — Una patrulla nostra ha fet una incursió en terreny enemic, i ha fet foc sobre un grup facciós, al qual ha causat dues baixes vistes.

Sector Divisió Ascaso. — Acció artilleria de l'enemic sobre les nostres línies, sense conseqüències. L'enemic ataca les nostres posicions de «La Granja del Cuervo» i Figueras, amb foc de morter, granades de mà i fuselleria. Ha estat fàcilment rebutjat per les nostres forces, les quals no han hagut de lamentar cap baixa.

Ha passat als nostres rengles un soldat procedent del camp rebel.

Sector Divisió Durutti. — L'enemic ha iniciat un potent atac sobre les posicions recentment ocupades per les nostres forces. Aquest atac era protegit per dues bateries. L'atac ha estat rebutjat energèticament, i en un contraatac, hem ocupat posicions situades en unes zones que es troben vuit-cents metres més endavant de les darreres conques.

Res de nou a la resta del front.

LA REALITAT D'AQUESTA GUERRA

GENERALITAT DE CATALUNYA
PRESIDÈNCIA.

Je charge mes amis Philippe Lamour et André Cayatte de porter, au nom du peuple catalan, mon salut fraternel aux lecteurs du PETIT JOURNAL qui, en défendant la juste cause des peuples opprimés, nous aident à défendre la tradition démocratique de ce pays, qu'il soit les intérêts les plus immédiats de ce pays.

Philippe Lamour

22. Février 1937.

«Generalitat de Catalunya. — Presidència. — Encarrego als meus amics Philippe Lamour i André Cayatte, que portin, en nom del poble català, la meua salutació fraternal als lectors d'«El Petit Journal», el qual, en defensar la justa causa dels pobles llires, continua la gran tradició democràtica, ensenya que serveix els més immediats interessos de França. — Lluís Companys. — 22 de febrer del 1937.»

A. Cayatte i Ph. Lamour, escriptors i periodistes francesos, han vingut efectuant des de les pàgines de «Le Petit Journal» una campanya intel·ligent i tenaç a favor de la causa de l'Espanya republicana, que és la causa de la França del Front Popular i la causa de la pau.

Els dos periodistes francesos signaven fa uns dies a les pàgines del popular diari parisiens una conversa celebrada amb el President Companys i que reproduïm, en els seus paràgrafs més interessants, en una de les nostres últimes edicions. «Le Petit Journal» arribat avui a Barcelona reproduïx una comunicació de salutació i de gratitud que el President de Catalunya tramet a l'esmentat periòdic i als seus dos reporters.

A. Cayatte i Ph. Lamour han presentat a l'opinió pública francesa el veritable caràcter internacional d'aquesta guerra, que fou en un temps una guerra civil. La pèrdua d'una trinxera republicana espanyola representa l'afegiment de la tina Maginot. El destí de França, de la França dels homes de dreta i dels d'esquerra, va indissolublement lligat al destí de l'Espanya republicana. «Cal que els espanyols guanyin aquesta guerra per a evitar que nosaltres la perdéssim més tard a França.»

Heus act la realitat d'aquesta guerra. Una realitat que les forces reaccionàries franceses no volen veure en el seu odi contra el Front Popular i contra la seva política social.

"Fer promesa solemne i sincera de guanyar la guerra i d'encarriilar la revolució..."

(MARTÍ ROURET, en la primera sessió commemorativa del sisè aniversari d'Esquerra Republicana de Catalunya)

CATALANS!

Escolteu aquest vespre, a dos quarts de vuit...

Artemi Aiguader, Carles Pi i Sunyer, Jaume Aiguader, Hilari Salvador, Martí Barrera, A. Rovira i Virgili, J. Soler i Bru, Humbert Torres, Jordi Frigola, Josep Fontbernat, Miquel Guinart, Antoni Dot i Maria Dolors Bargalló

En commemoració del sisè aniversari de la constitució d'Esquerra Republicana de Catalunya, avui, a dos quarts de vuit del vespre, parlarem pel micròfon E.R.C. 1 (retransmissió per l'emissora Ràdio Barcelona) els esmentats elements del nostre Partit. Cada orador parlarà cinc minuts per tal de poder donar lloc al fet que un major nombre de personalitats puguin glossar diversos aspectes de l'obra que ha portat a cap en sis anys el nostre gloriós Partit.

Ahí, a les vuit del vespre, tingué lloc el primer acte organitzat amb motiu de la commemoració del VIè aniversari de la constitució d'Esquerra Republicana de Catalunya.

A l'estudi de l'emissora E. R. C. 1 es congregà una multitudinària representació del gran partit de la democràcia catalana. Homes destacats de l'organització esquerrana feren acte de presència per tal de participar en la commemoració de la fundació del partit.

Un reportatge d'Alexandro Forcades inicià la sessió celebrada, i després, seguí el discurs de la paraula:

JOAN TAULER. — Recorda els fundadors del Partit: Macià, Palaci, Ernest Ventós, Valldor, i altres, i evoca un viu record d'ells. Després d'analitzar interessants aspectes de l'actuació del Partit, acaba dient que en aquest moment decisiu, per a la victòria antifeixista, Esquerra Republicana de Catalunya, per mitjà del seu Consell permanent, llança als seus militants i simpatitzants una sola consigna: Obeïr les ordres del Govern de la Generalitat.

JAUME SERRA HUNTER. — Diu entre altres coses que Esquerra Republicana de Catalunya representava una unitat de pensament i intenció, on confluien tots els lluitadors de l'antifeixisme, i que era una organització viva, plena d'ideals, però que tocava de peus a terra davant de les realitats de Catalunya i del món.

MIQUEL SANTALO. — En el seu parlament glossa els fonaments d'Esquerra Republicana de Catalunya, i després d'història algunes etapes del gran partit de la democràcia catalana, diu que aquest assistirà en tots els moments al destí de Catalunya.

sari de la fundació d'Esquerra Republicana enmig de la més gran de les tragèdies que pot viure un poble i que era aquest Partit el que es caracteritzava pel seu sentit de responsabilitat. Som indubtablement — diu Bernades — els qui menys cridem, però en realitat som els qui més actuem.

AMADEU ARAGA. — En el seu discurs diu que Esquerra Republicana treballava per l'enfortiment del front antifeixista i per l'ordenació de la nova Catalunya.

JOAN TAULER. — Ruteix a Ajut Català i diu que estava al servei del Partit i que feia arribar els seus fruits a les terres d'Ibèria, i que tots els refugiats de casa nostra trobaven en Ajut Català el seu escalf.

RUBIO I TUDURI. — També història amb els altres oradors el procés i la fundació del Partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, i constata les circumstàncies del naixement d'aquest Partit, amb els moments presents. Parla alhora del que significava la Revolució i diu que aquesta calia que fos catalana.

MANUEL GALES. — En el seu vibrant parlament, diu que Esquerra Republicana havia sabut encarnar tothora la fe, l'entusiasme i la voluntat decidida de les masses republicanes socialitzants i nacionalistes de història, i que en aquest Partit, malgrat la seva curta vida, d'un llarg nostre poble i del nostre segle, Gales, s'adreça als catalans i els diu que nosaltres tenim un deure primordial: «Mantenir-nos fermes, units i fidels al nostre jurament, de posar-ho tot al servei de Catalunya».

JOSEP ANDREU I ABELLO. — El president del Tribunal de Cassació de Catalunya, després de fer al·lusió a la significació de l'acte que es celebrava, diu que, Esquerra Republicana, tal com s'afirmava en la declaració de principis de la seva constitució, era un partit tancat a la dreta i obert a l'esquerra. És a dir, una organització que obria totes les seves possibilitats a l'avenc i al progrés humà, al nacionalisme de tipus al·liberador i no imperialista, puix que quan diem volem Catalunya lliure, és com si diguéssim — com deia l'il·lustre Martí Julià — volem Catalunya al món.

MARTÍ ROURET. — Inicia el seu parlament, recorda que feia sis anys que els homes més representatius del nacionalisme democràtic i a la pública d'Esquerra es reunien al local del gloriós Foment Republicà de Sants, i després d'amples deliberacions en sorgia la constitució d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Rouret, en el transcurs del seu parlament, destaca els moments gloriosos que havia viscut el partit. Diu que seria interessant que en aquest sisè aniversari, es fes un balanç de l'actuació del partit. En ell, diu, podrien apreciar els molts encerts i alguns dels errors soferts, però aquests encerts són en aquest cas, errors, és l'antifeixisme i la revolució.

Recorda les hores d'acarnissada lluita i profunda revolució que estem vivint, i diu que, més que cantar les glòries de les gestes passades, cal aprofitar aquesta oportunitat per a fer revivir a la consciència de tots els militants d'E. R. de C la missió que Catalunya té encomanada al nostre Partit.

Evoca la memòria del que fou el gran símbol, Francesc Macià, i de l'home que afortunadament ens guia en aquestes hores, el President Lluís Companys, i fa honor també a tots els antifeixistes caiguts.

Martí Rouret acaba el seu magnífic parlament amb les següents paraules: «La nostra commemoració d'aquest sisè aniversari, no pot ésser altra, companys, que fer promesa solemne i sincera de guanyar la guerra i d'encarriilar la revolució».

Tots els parlaments foren subratllats amb grans aplaudiments i pel càlid entusiasme que vibrava en els requisits a l'estudi de Ràdio Esquerra, que va radiar els parlaments, amb la col·laboració de les Emissores Ràdio Associació de Catalunya i Ràdio Barcelona.

NO LLIURAR L'ARMA EQUIVAL A AFAVORIR EL FEIXISME

No oblideu que el termini per a lliurar-les s'acaba!

LA COMISSIÓ DE RESPONSABILITATS DE GUERRA

El dimarts, d'aquesta setmana, a les onze del matí i amb assistència del Sots-secretari de Finances, senyor Martí Feced, tingué lloc l'acte de constitució de la Comissió de Responsabilitats de la Generalitat de Catalunya.

Assistiren a la reunió, al seu local del carrer de Mallorca, 269, entresol, a més del Sots-secretari de Finances, doctor Martí Feced, el President del nou Organisme, senyor Martí Barrera, els vocals senyors Joan Tauler, Enric Gual, Joan Saurer, representants respectivament del conseller de Finances, d'Economia i Seguretat Interior, i el Secretari de la Comissió, senyor Gualtèrra Rahola; no ho féu el senyor Jayme, representant del conseller de Justícia, per trobar-se fora de Barcelona.

El senyor Martí Feced després de recórrer les diverses dependències de la nova oficina, s'adreça junt amb els esmentats senyors, al Saló de reunions de la Comissió, on, després dels tràmits protocolaris de consuetud, adreça un breu parlament a la Comissió i transmet els reunits una salutació en nom propi i del conseller primer, senyor Terradellas, al qual, deures ineludibles impossibilitaven l'assistència en aquell acte; declarà seguidament constituïda la Comissió i lloa les funcions del nou Organisme de la Generalitat de Catalunya que tant ha de contribuir a l'ordenació jurídica del nou estat de coses, i acaba exhortant als membres de la Comissió de Responsabilitats, perquè col·laboreixin, amb llur tasca, al desig del Govern de la Generalitat i del poble de Catalunya, de fer efectives dins d'un criteri de justícia, les responsabilitats derivades del moviment subversiu del 19 de juliol darrer.

El President de la Comissió senyor Martí Barrera, contestà les paraules del conseller primer i del doctor Martí Feced, i afirmà que la Comissió de Responsabilitats estava animada dels millors propòsits i que amb el compliment estricte dels decrets del Consell de la Generalitat, farà la feina positiva que demanava el Govern i el poble català.

Tot seguit la Comissió deiberà sobre la seva tasca immediata i prengué importants acords encaminats a fer-la ràpida i eficient i a procurar que no escapés a la seva acció cap d'aquells casos i situacions de fet, per a la qual resolució precisament ha estat creada aquesta Comissió.

DEL CONSELLER DE DEFENSA AL PRESIDENT DE CATALUNYA

Comunicat d'ahir al vespre. Als sectors del Front i de la Oca, petits duels d'artilleria. A la resta del front, res de nou, llevat de llugers trollets.

EL DE LA JUNTA DE DEFENSA DE MADRID

Madrid, 19. — Comunicat oficial de guerra facilitat per la Junta Delegada de Defensa, a les 22 hores:

FRONT DEL CENTRE. — Guada-ajara. Les brillants operacions portades a terme pels nostres soldats en aquest sector culminaren amb la presa de Bithuaga.

En el dia d'ahir s'ha continuat l'avanç victoriant amb l'atac recollit a l'enemic un considerable nombre de cadàvers que deixà abandonats en la seva precipitada fugida. L'empenta i coratge de les nostres tropes és extraordinari i la seva moral elevadíssima. Es troba al nostre poder una col·lecció i interessant documentació recollida a Bithuaga a les tropes italianes.

També ha estat presa una bandera al batalló «Euzkadi» i restada en drap negre. Al centre en sentit diagonal, porta una llegenda brodada en or que diu:

«Euzkadi non lux' ruz'», que traduït diu: «No llum, cremem». Al revés porta els colors de l'extingida monarquia espanyola.

El material de guerra capturat a aquestes tropes és enorme, així com el nombre de presoners, tots ells de nacionalitat italiana.

A les setes de la Serra i de Madrid cançó.

A la resta del front sense novetats.

DEL MINISTERI DE MARINA I AIRE

FRONT DEL CENTRE. — Durant el matí d'ahir la nostra aviació ha fet servir de reconeixement molt productiu als fronts de Guadajara, i ha pogut observar a la carretera un gran nombre de camions, cotxes llugers i altres vehicles, però sense cap altre resultat.

La nostra aviació ha continuat el seu treball de reconeixement i de direcció contra la línia que seguita des de Guadajara, la qual cosa prova que continua la retirada de les divisions italianes i dels rebels espanyols.

L'aviació republicana no necessita protegir les tropes de terra perquè aquestes, en el seu avanç fins al punt que com a meta assignada el comandament no troben enemics.

El mal temps ha impedit que a la tarda es realitzessin nous serveis aeri.

FRONT DEL SUD. — Als voltants de Pozoblanco els nostres avions, igual com ho feren ahir, han cooperat amb èxit i eficàcia en el bombardeig molt rasant a l'acció de les tropes i ha contribuït a contenir l'enemic, també constituït en aquest sector, primordialment, per tropes italianes i alemanyes que disposen de material abundant i modern.

FRONT DEL NORD. — Diversos avions lleials han bombardejat un «bois» mat fàcil que ha aparegut a l'altura de Gijón.

Es tècnics del ministeri de Marina i Aire estan examinant un dels aparells «Junkers» abatuts dies enrere al sector de Guadajara.

Es tracta de l'últim model d'avionet de guerra alemany, sobre el qual guardaven absolut secret les autoritats militars del Reich. Aquests avions, molt ràpids i eficients, són portats per la qual cosa és impossible que es cremin, han tingut un debut desafortunadament entre nosaltres.

En una sol·licitud, malgrat l'extraordinària velocitat dels nous «Junkers», les nostres caces n'abateren una i n'avaresen, a més, dos d'altres, prouguen a terra en males condicions. Els tècnics espanyols han pogut apreciar en aquest novíssim model alemany novetats molt interessants.

DEL FRONT DEL NORD

Bilbao, 19. (Servei exclusiu de Febrer). Comunicat de l'Estat Major de l'Ejército del Nord.

EUSCADI. — S'han observat concentracions de forces faccioses als sectors «Elbar i Orduña», les quals han estat destruïdes pels nostres avions.

SANTANDEK. — Sense novetats.

ASTURIAS. — S'ha presentat un soldat amb armament, el qual ha conduït el gran crebament d'armes davant de la nostra artilleria.

La nostra artilleria ha canonejat amb èxit els nuclis rebels, i se'n ha vist fugir en totes direccions abandonant morts i ferits.

L'aviació enemiga s'ha presentat, en tres files, però davant la presència de cinc dels nostres caces ha fugit corrent.

Es confirma l'evacuació de la població civil d'Orduña que és sotmesa a un estancament calvari, per haver de travessar minant el Naranco, brollat, de nit i, des de les nostres posicions.

Festival benèfic de S.R.I.

En Sports Boig Internacional per a l'acció VIII ha organitzat per a diumenge, un extraordinari festival per Amoblaments, al Gran d'Esquerra d'Estad Ciutat de Guadajara (Plaça Nord). Es representaran la comèdia de Santiago Ronal i el ballet de l'«Euzkadi».



MATÍ: Gran man obra militar a Pins del Vallès

Tal com hem vingut anunciant, demà serà inaugurat a Pins del Vallès el camp d'instrucció pre-militar, primer d'una llarga sèrie de camps iguals que es crearan a totes les comarques per accelerar el ritme de la instrucció militar.

En la solemne inauguració, a la qual assistirà el President de Catalunya, acompanyat del conseller de Defensa i del secretari d'aquest Departament, hi prendran part dos-cents músics militars.

Intervindran també en la dita gran maniobra les forces de l'Escola Popular de Guerra, dirigides per llurs professors, les quals ahir van rebre les corresponents ordres.

També hi seran els elements de l'Escola de Comandants Polítics.

PROGRAMA DE LA INAUGURACIÓ DEL CAMP D'INSTRUCCIÓ PRE-MILITAR

A les sis: Diana.
A les set fins a les onze: Gran maniobra militar. Assaig d'atac i defensa de les trinxeres.
A les onze en punt: Inauguració solemne.
A la una: Sortida cap a Barcelona en trens especials.

La jornada extraordinària de demà a l'Estadi ha de donar al nostre públic una nova ocasió d'aportar el seu obol per a contribuir als dispendis inherents a la guerra per la noble causa de la llibertat i, per primera vegada, d'oportunitat de veure l'obra dels nostres joves esportius, preparats adequadament per a les lluites crues de l'actual contesa.

Ha d'ésser un magnífic espectacle per a la vista i per a l'esperit veure com els nostres atletes han emprat totes les seves energies i tot el seu entusiasme a la defensa de la República, a l'Avinguda 14 d'Abril, carrer d'Angelsola. Moltes són les inscripcions per a les proves de relleus en les diferents modalitats que figuren en el programa, així com per a totes les proves que integren, però una de les més fortes és, sens dubte, la individual de marxa atlètica militar per patrulles de tres corredors degudament equipats amb el fusell i la corresponent motxilla amb quatre quilos de pes.

Les casernes que participen en aquesta grandiosa prova són: Dos equips de la caserna Vorotzilov, cinc de les Alpines, dos d'Intendència, un de Carles Marx, etc.

El recorregut serà el següent: Sortida, a les tres en punt del Parc de la mouna la nostra pàtria, els nostres futbolistes obrers ja participaren en un Torneig de Les Corts, carrer de Galileu, carretera de Sants, Plaça d'Espanya,

DIUMENGE, DIA DE LA JOVENTUT!

El Comitè organitzador de la Diada de la Joventut ha creat aquesta iniciativa amb el símbol de la Joventut, que ja ha estat posada a la venda al preu d'una pesseta i que dona dret a assistir a tots els actes que aquest Comitè organitza.

A les 3:15: Saltarà d'un avió d'Alas Roges un para-xutista amb un missatge de les forces aèries que lluiten al front. Després començaran les proves i concursos militars. Consistiran en:

TARDA: Gran festival a l'Estadi de Montjuïc

Començarà a les tres en punt de la tarda, amb l'arribada de relleus del front.

A les 3:15: Saltarà d'un avió d'Alas Roges un para-xutista amb un missatge de les forces aèries que lluiten al front. Després començaran les proves i concursos militars. Consistiran en:

1. Reemplaçament 10 per 100 amb fusell.
2. Reemplaçament 10 per 30 arrossegant-se per terra, amb fusell.
3. Concurs de llançament de bombes per equips de cinc homes.
4. «Steeple Chases» de 1.500 metres sobre obstacles militars.
5. Arriada dels equips que han de fer la marxa militar de 20 quilòmetres amb l'equip complet militar i semimilitar.
6. Exhibició d'un atac i assaig a una trinxera enemiga.
7. Muntar i desmuntar una metralladora en l'espai de temps més breu.
8. Gran partit de futbol.

Avinguda Francesc Latret, Ronda Sant Pau, Ronda Sant Antoni, Plaça de la Universitat, Corts Catalanes, Plaça Espanya, Passeig de l'Exposició i Estadi, lloc d'arribada. Aquesta serà aproximadament a les cinc de la tarda.

El matx de futbol, com a fi de la Diada, ha de presentar l'equip popular de Barcelona al públic català. Els nostres notables jugadors obrers, que han triomfat recentment dels francesos en dos matxos de gran interès, no han estat encara admirats pel públic de Barcelona. Abans dels esdeveniments que comencen la nostra pàtria, els nostres futbolistes obrers ja participaren en un Torneig Pro Thaelman; però ara es tracta d'un equip fort i acobiat, genuïna representació de Barcelona, suara triomfant a París i en altres partits de molta importància. Aquest equip encara no ha estat vist pel nostre públic, el qual demà podrà aprofitar aquesta magnífica ocasió.

L'equip que li serà encarat ha d'ésser digne d'aquesta selecció. Descartada la vinguda dels «Traide Unions», hi ha gestions amb la F. S. G. T. francesa, si bé és molt difícil que en tan poc temps es pugui aconseguir la vinguda d'aquesta representació dels obrers francesos, que seria vista amb enorme simpatia. Amb tot, si la representació obrera de Barcelona és posada a prova contra una selecció de la Federació Catalana o del Sindicat Professional, la demostració tècnica que exhibirà produirà una excel·lent impressió en el públic barceloní.

ELS ORADORS: Forcades, Tauler, Serra i Hunter, Santaló, Bernades, Aragai, Rosa Sagarra i M. Rubió i Tuduri